

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیدهاشم سدید

۳۰ جون ۲۰۱۱

پرسش کوچکی از رئیس جمهور کرزی!

شما طی یکی از بیانیه های تان ابراز داشته اید:

"ما بیست سال پیش ۴۵۰ طیاره داشتیم. ۱۰۰ یا ۱۵۰ هلیکوپتر داشتیم. میگ داشتیم، سو داشتیم. و..."

با ذکر نام های "سو" و "میگ"، حتی اگر کسی خیر نداشته باشد که سلاح های افغانستان در گذشته روسی بودند، فهمیده می شود که اشاره شما به طیاراتی است که دولت شوروی وقت آن ها را در اختیار حکومت های سابقه افغانستان، به خصوص حکومت های خلق و پرچم گذاشته بود. حکومت های خلق و پرچم را برای این قید و مشخص می کنم که از زمان پادشاهی امان الله خان تا جمهوریت داوود خان همان گونه که همه ما و شما می دانیم تعداد طیارات افغانستان به یک نهم آنچه شما امروز از آن یاد می کنید، نمی رسید.

یاد آوری شما از ۴۵۰ طیاره و ۱۰۰ یا ۱۵۰ هلیکوپتر مرا به این استنباط از گفته شما وامی دارد که شما به آنچه که افغانستان در آن زمان داشت - ضمن این که آن را از خود می خوانید - به خود می بالید و اشاره به آن دارید که افغانستان در آن زمان نیروی هوایی قوی داشته است که امروز ندارد؛ ولی سخت به آن نیازمند است. در غیر آن این موضوع را ضمن تقاضای اسلحه، به خصوص "اف ۱۶" از امریکا به رخ آن کشور نمی کشیدید.

علاوه بر این ذکر رقم ۴۵۰ طیاره و ۱۰۰ - ۱۵۰ هلیکوپتر این معنی را افاده می کند که شما برای تقویه نیرو هوایی افغانستان به عنوان بخشی مهمی از تمام نیرو های نظامی کشور در برابر مداخلات همسایه ها حداقل به این تعداد طیاره و هلیکوپتر نیاز دارید.

تا اینجا، اگر متوجه شده باشید، سه مسأله مطرح شده است:

- ۱- شما آن طیارات و هلیکوپتر ها را از خود خوانده اید.
- ۲- به خاطر داشتن چنین نیروی در گذشته، به خود می بالید.
- ۳- نیروی هوایی افغانستان بیست سال قبل نیروی قوی بوده است. و،
- ۴- امروز از آن همه طیاره ها و هلیکوپتر ها دیگر خبری نیست.

پس از چنین مقدمه ای سؤال این است:

۱- اگر این طیاره ها به شما (زمانی که شما می گویم منظور همه آن هائی هستند که امروز به نام مجاهد در پست های حساس دولتی قرار دارند و خود را تنها صاحب این خاک می دانند و بعد از سقوط نجیب به نام رئیس جمهور و وزیر و رئیس و والی و مشاور و ... کرسی های دولتی را اشغال نمودند؛ همه افرادی که زمانی از اعضای بلند پایه احزاب به اصطلاح اسلامی - جهادی بودند و سبب برپا کردن محشر صغرا در کشور پس از سقوط نجیب شدند، یا با آن تنظیم ها همکاری نزدیک داشتند) تعلق داشتند، چرا همه آن ها را از بین بردید؟ همه این طیاره ها در زمان اقتدار شما ها از بین برده شدند؛ به هر شکلی که بود!

شما نه تنها این طیارات را از بین بردید، که هر چه راه و جاده و پل و مکتب و شفاخانه و خانه و آپارتمان و تاک و دار و درخت و باغ و زمین و... در این سرزمین بلا کشیده بود، را نیز نابود کردید. نه تنها این ها، که چیزی آهن بایی که در کشور پیدا می شد، از دکمه های آهنین البسه عسکر گرفته تا سیم و پایه و توربین های برق و تانک ها و توپ ها و زره پوش ها و ماشین ها و بس های "ملی بس" و وسایط سواری دولتی و غیره و غیره را نیز یا پارچه پارچه نمودید و یا زنده به پاکستان بردید و به نرخ کاه فروختید.

فساد و وحشیگری و بی مسؤولیتی و جنایات نابخشوندی تان در برابر خاک و مردم و دارائی های عامه در همین حد و اندازه محدود نماند. چور و چپاول شما به قدری بود که همه موجودات دفا تر دولتی را از سنجاق و سرش و آلپن و قلم و کاغذ و نوسیه و کتاب و میز و چوکی و مبل و فرنیچر و الماری گرفته تا رادیو و تلویزیون و تابلو های نقاشی و داش و یخچال و قندیل و پرده و پرده گیر و ... به تاراج بردید. پول بانک ها را سرقت کردید. خانه های مردم را غصب نمودید و به ناموس صد ها و هزار ها انسان شریف دست انداختید و ... مگر مردم آنچه را که به خود شان تعلق داشته باشد، چنانکه شما آن ها از بین بردید، یا مال کافر گفته غارت نمودید از بین می برند؟ کسی را دیده اید که مال خود را چور و چپاول کند و یا به غارت ببرد؟ مگر تو و امثال تو نمی دانستید که موقف و سیاست پاکستان طی این همه سال - از زمان سقط این حرام بچه انگلیس از رحم هند تا امروز - در قبال افغانستان چگونه بوده است؟

تا جایی که من می دانم، نه کسی شنیده است و نه کسی دیده و گفته است که شخص یا اشخاصی آنقدر طیاره و آنقدر هلیکوپتر را تکه و پارچه نموده به کدام کشور خارجی انتقال داده باشد.

آیا این طیاره ها آب شدند و یک شبه به زمین فرو رفتند؟ یا این که سیل آمد و آن ها را از راه دریای کابل - لوگر و از طریق ماهیپور و سربلی و تنگ غارو و ... تا دریای سند و برای پاکستانی ها برد؟

۲- این بالیدن ها هم، امروز به شما نمی زبید. هر چه داشتیم و از هر مرجع و منبع که به دست آورده بودیم، بالاخره و پس از رفتن خلق و پرچم آنچه مال ما بود، به ما رسیده بود، حتی اگر زمانی در اختیار خلق و پرچم قرار داشته بوده باشد.

قصه آن تاجکستانی را که یک افغان به اصطلاح مجاهد به او پیشنهاد کرد که برای قطع کردن راه نیروهای دولتی که آن ها را تعقیب می کردند باید پل میان آن ها و خود را منفجر کنند، شنیده اید؟ می دانید آن تاجکستانی در مقابل این پیشنهاد آن افغان که بدون تردید از جنس شما ها بوده چه گفت؟ اگر نمی دانید از دوستان و مشاوران تان بپرسید!

فکر می کنم که در زمان کارمل بود که پاکستانی ها دو تا از وسایط شرکت نیمه دولتی را که من در آن کار می کردم در کوپته توقف دادند. دولت افغانستان هر چه کوشش کرد که اجازه خروج ترک های مذکور را از پاکستان بگیرد، به نتیجه نرسید. شریک هالندی شرکت پا پیش گذاشت و از طریق وزارت خارجه هالند بالاخره اجازه

خروج ترک ها را گرفت. معاون اول شرکت که برای گرفتن ویزه برای دربوران شرکت به سفارت پاکستان رفته بود، سال ها بعد زمانی که در المان به دیدنم آمد، قصه کرد که پاکستانی ها چقدر از حملات طیاره های افغانی به خاک شان ناراحت بودند. و اضافه کرد که پاکستانی ها واضح می گفتند که ما قادر به دادن جواب بالمثل به افغانستان نیستیم.

کی ها افغانستان را به این روز انداخت که امروز صد ها راکت از پاکستان به افغانستان فیر می شود و ده ها افغان در اثر آن راکت ها جان های شیرین شان را از دست می دهند و ... ولی هیچ کسی، به شمول خود شما، آقای کرزی، صدائی هم در برابر این حملات برآورده نمی تواند؟

خوب است که شما خود اعتراف می کنید که ما بیست سال پیش ۴۵۰ طیاره و ۱۰۰ - ۱۵۰ هلیکوپتر داشتیم! اگر ما چنین رقمی را بر زبان می آوردیم، می گفتید که قلم به دست دشمن بی انصاف است، هرچه دلش خواست می گوید و می نویسد؛ یا سرود توانمندی خلق و پرچم را می سراید!

گفتن این واقعیت ها را لطفاً حمل بر این نکنید که من قصد دفاع یا قصد رفع اتهامات از خلق و پرچم را دارم. جرایم آن ها در جای خودش، ولی از بین بردن یک اردوی مجهز و منظم کاری نیست که قابل بخشش باشد. و این اردو را شما و امراء و رهبران شما به امر نواز شریف ها از بین بردید. بگوئید که چنین نیست و شما دروغ می گوئید! بگوئید که من در آن زمان شامل این جریان خانه برانداز و این گروپ های وطن فروش نبودم! شما می گوئید:

" شماری از این جنگنده ها در جریان جنگهای گذشته از بین رفتند و شماری دیگر در اختیار کشورهای همسایه قرار گرفتند."

از کدام جنگ ها صحبت می فرمائید؟ در کدام جنگ های گذشته بعد از سقوط نجیب این " شماری از جنگنده ها " که شما از آن یاد می کنید از بین رفتند؟ اگر واقعاً شماری از طیارات در جنگ های میان تنظیمی از بین رفتند، چرا مردم از آن بی خبر هستند؛ و چرا شما تعداد طیاراتی را که در این جنگ ها از بین رفته اند مشخص و معین نمی کنید؟ حداقل تخمینی بفرمائید که این یا آن تعداد، تا مردم از شما بپرسند که خوب؛ متباقی این همه جنگنده و هلیکوپتر چه و کجا شد؟

تا جایی که من خبر دارم پس از سقوط نجیب ما با هیچ کشوری چنان درگیری نداشتیم که نیاز به استفاده از نیروی هوایی خویش داشته باشیم. در جنگ های میان تنظیمی هم تا آنجا که من می دانم اولاً به ندرت از طیاره استفاده به عمل آمده در ثانی حین استفاده از طیاره ها تلفاتی بر آنها بار نیامده است. پس شما از کدام جنگی یاد می کنید که طی آن باید شماری از جنگنده های ما از بین رفته باشد. ۹۹ در صد طیاره های ما امروز یا در پاکستان هستند یا در ازبکستان و تاجکستان و ایران. این طیارات را من و امثال من و مردم عادی کشور به این کشور ها نبرده اند. چنین کار های بزرگ تنها و تنها از شما ها ساخته است نه از عوام!

از من می شنوید بروید، به گوشه ای بنشینید و لب ببندید تا مردم بیشتر از این به ریش مبارک تان نخندند! سوال دیگر اینست که شما که از تمام رویداد های این کشور طی سی - چهل سال گذشته مطلع هستید، چرا واضح نمی گوئید که کی ها این طیاره ها را در اختیار کشور های همسایه قرار دادند؟ به چه دلیل؟ چرا از همسایه ها نام نمی برید؟ و نمی گوئید که این هائی که این همه طیارات را در اختیار همسایه ها قرار دادند فعلاً کجا هستند؟ چرا این ها را مورد پیگرد و محاکمه قرار نمی دهید؟ آیا شما احساس نمی کنید که شما اخلاقاً و وجداناً در برابر این ملت و این خاک - اگر رئیس جمهور باشید یا نباشید، به نام یک انسان، به نام یک افغان و بالاخره به نام، آنگونه خود شما

باربار یاد می کنید، یک مسلمان - مسؤولیت دارید که چنین مسائلی را - اگر مردم از آن بی خبر هستند - به صراحت به مردم بگوئید؟ همه این هائی که چنین خاینانه چنان ضربه های کشنده بر پیکر این ملت و کشور وارد آورده اند در کنار شما نشسته اند! دور و بر شما هستند و شما؛ و شما به همین خوش هستید که رئیس جمهور هستید!

در زبان دری مثلی داشتیم در مورد پهلوانان و آن این که: " پهلوان زنده خوش است." شما هم به همین خوش هستید که پهلوان میدان سیاست افغانستان هستید، و آنها چه پهلوانی!!

شما می دانید که چه بیدادی در حق این کشور و این ملت کرده اید؟ یک اردوی پنجصد هزار نفری را با کم و بیش دو هزار تانک و به گفته شما ۴۵۰ فروند طیاره و ۱۰۰ - ۱۵۰ بال هلیکوپتر و هزار ها توب و زرهبوش و راکت و... را به دست باد سپردید و امروز همکاری ستراتیژیک - ایجاد پایگاه های امریکائی در افغانستان را - منوط به طیارات F ۱۶ ساخته و می فرمائید که " همکاری رایگان " ممکن نیست!

آگاهان امور گاه گاه می گویند که سیاستمداران دوراندیش برخی از سیاست های شان را دهه ها قبل از آن که به منصه اجرا بگذارند، برنامه ریزی می کنند!

چون از شما این دوراندیشی بعید است، با یقین می توانم بگویم که دست هائی در امر متلاشی ساختن اردو و کشور از سالیان درازی به روی شانه های شما قرار دارد و قرار داشته است. به قول مؤلف کتاب غرب زدگی "می بخشید که در لفافه سخن می گویم. جای صراحت نیست."

از جانبی چرا باید در لفافه سخن زد؟ کارنامه های شما چیزی نیست که از کسی پنهان باشد. راستی یک سؤال دیگر: شما و امثال شما چطور می توانید با این همه کارنامه های ننگین و شرمگین خویش شب ها به آرامی بخوابید؟ من که برای تان در این قسمت، اگر شب داروی تسکین اعصاب یا داروی خواب نمی گیرید، آفرین می گویم!